

Kız ve Küçük Keçi

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Keçi

Aysel Banu YAVUZAL

Yeşil tepelerin uzandığı güneşli bir köyde, Lily adında bir kız ailesiyle yaşıyordu. Sıcak buğday teni, yeşil bir kurdeleyle arkaya bağlanmış dalgalı kestane rengi saçları ve merakla parlayan büyük kahverengi gözleri vardı. Her sabah dışarı koşar, tarlaları keşfeder ve temiz havayı içine çekerdi. Lily hayvanları severdi ve hep yeni arkadaşlar arardı.

Bir sabah, Lily eski ahırın arkasından gelen küçük bir meleme sesi duydu. Köşeden baktı ve kulaklarıyla sırtında açık kahverengi lekeler olan, yumuşak krem beyazı tüylü küçük bir keçi gördü. Boynunda küçük bir pirinç çingirak olan kırmızı bir tasma vardı ve çingirak hafifçe şingırdıyordu. Sarkan kulakları kıpırdadı ve koyu renk gözleri ona nazık bir merakla baktı.

"Merhaba, küçük keçi!" dedi Lily yumuşak bir sesle, dizlerinin üstüne çökerek. Keçi sallanarak bir adım attı ve elini kokladı. Bez çantasından çıtır bir ödül çıkardı ve keçi onu mutlulukla kemirdi. "Ne kadar küçük ve çeviksin," diye güldü. "Eminim tırmanmayı ve zıplamayı çok seviyorsundur!" Keçinin kuyruğu sallandı ve tasmaındaki çingirak küçük bir şarkı gibi şingirdadı.

Lily ona Pip adını vermeye karar verdi. Her gün kahvaltıdan sonra ona taze su ve lezzetli ödülleri gitti. Yumuşak tüylerini parlayana kadar fırçaladı ve kırmızı tasmaşının rahat olduğundan emin oldu. Pip her yerde onu takip ediyor, küçük toynakları patikada takırdıyordu. En iyi arkadaş oldular ve Lily ona bakmaktan mutluluk duydu.

Ama Pip'in bir sorunu vardı. Zıplamayı ve tırmanmayı çok seviyordu, ama ahır avlusu düz ve sıkıcıydı. Bir saman balyasının üstüne atlamayı denerdi, ama balya sallandı ve onu korkuttu. Oynamak için güvenli bir yer istiyordu. Lily onun üzgün melemesini fark etti ve "Endişelenme, Pip. Seni mutlu etmenin bir yolunu bulacağım," dedi.

Lily, Pip'in neye ihtiyacı olduğunu uzun uzun düşündü. Hayvanların eğlenceli şeyler yapmaya ihtiyacı olduğunu hatırladı. "Sana güvenli tırmanma yerleri yapacağım!" dedi. Sağlam tahta kalaslar, pürüzsüz taşlar ve yumuşak saman topladı. Babasının yardımıyla alçak bir rampa ve sağlam küçük bir platform yaptı. Pip meraklı gözlerle izledi, kulakları dikildi.

İlk tırmanma yeri, küçük bir ahşap platforma çıkan yumuşak bir rampamdı. Lily üstüne yumuşak saman koydu ki Pip dinlenebilsin. Onu rampaya götürdü ve nazıkçe cesaretlendirdi. "Hadi, Pip! Yapabilirsin!" Pip cesur bir adım attı, sonra bir tane daha ve kısa süre sonra gururla platformun üstünde durdu. Sevinçle meledi ve çingırağı neşeyle şingırdadı.

Sonra Lily pürüzsüz taşlardan ve kütüklerden küçük bir basamak takımı yaptı. Her basamak Pip'in küçük toynakları için tam uygundu. Basamakları tek tek zıplayarak çıktı ve tepede küçük bir dağ keçisi gibi dengede durdu. Lily ellerini çırdı. "Sen doğuştan bir tırmanıcısın!" diye tezahürat yaptı. Pip'in kuyruğu sallandı ve çok gururlu göründü.

Sonra Lily eski bir ahşap sandıktan bir tünel yaptı, üstüne çıkan ve üzerinden geçen bir rampayla birlikte. Pip tünelden kıvrılarak geçti ve tepesinden tırmandı, çingırağı baştan sona şingırdadı. Bu zorluğu çok sevdi! Lily, onun için yaptığı her yeni tırmanma yerini keşfederek noktadan noktaya zıplamasına güldü.

Her gün Lily ve Pip güneş ışığında birlikte oynadılar. Rampaya tırmandılar, basamakları zıplayarak çıktılar ve tünelden kıvrılarak geçtiler. Lily ödülleri ve taze su getirdi ve Pip her yerde onu takip etti. Arkadaşlıkları her geçen gün daha da güçlendi. Küçük keçi artık sıkılmıyordu; mutlu ve enerji doluydu.

Lily önemli bir şey öğrendi: Hayvanların yiyecek ve sudan daha fazlasına ihtiyacı vardır. Eğlenceli şeyler yapmaya ve yanlarında iyi arkadaşlara ihtiyaçları vardır. Pip tırmanırken gözlerinin nasıl parladığını ve oynamayı ne kadar sevdiğini gördü. "Senin de tıpkı benim gibi zenginleştirmeye ve arkadaşlığa ihtiyacın var," dedi ona. Pip sanki "Teşekkür ederim" der gibi eline burnunu dayadı.

Sıcak bir öğleden sonra Lily, Pip yanında platformda oturdu. Tepelerin üzerinden güneşin batışını izlediler ve Pip başını onun omzuna dayadı. Lily huzurlu ve mutlu hissetti. Pip'e sevgiyle ve oyunla bakmanın ikisini de sevinçli kıldığını biliyordu. Küçük keçi onun en iyi arkadaşı olmuştu.

O günden sonra Lily her gün Pip'e baktı. Tırmanma yerlerinin güvenli ve eğlenceli olmasını sağladı ve her zaman ödülleri ve gülümsemeler getirdi. Pip onu mutlu melemeler ve şingirdayan çingiraklarla karşıladı. Birlikte tırmandılar ve oynadılar ve Lily biraz özen ve yaratıcılığın büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi.

Köydeki diğer çocuklar Pip'in ne kadar mutlu olduğunu fark ettiler. Lily'ye bunu nasıl yaptığını sordular ve o da onlara tırmanma yerlerini gösterdi. "Hayvanların eğlenceli şeyler yapmaya ve yanlarında iyi arkadaşlara ihtiyacı vardır," diye açıkladı. Kısa süre sonra çocuklar başka hayvanlar için de daha fazla yer yapmaya yardım ettiler. Köy, oyunbaz ve mutlu yaratıklarla dolu bir yer oldu.

Lily ve Pip birlikte daha birçok güneşli gün paylaşmaya devam ettiler. Güneş batana kadar tırmandılar ve oynadılar, sonra yumuşak samanda dinlendiler. Lily, Pip'e harika bir armağan verdiğini biliyordu: eğlence ve arkadaşlık dolu bir hayat. Ve Pip de ona aynı armağanı vermişti. Onlar en iyi arkadaşlardı.

Ve böylece, kız ve küçük keçi birbirlerine sevgiyle ve oyunla bakarak mutlu yaşadılar. Lily, hayvanların gerçekten mutlu olmak için zenginleştirmeye ve arkadaşlığa ihtiyacı olduğunu öğrendi. Pip'e ve tanıştığı tüm hayvanlara her zaman iyi bir arkadaş olacağına söz verdi. Onların neşeli hikâyesi, sevginin ve oyunun dünyayı daha güzel bir yer yaptığını gösterir.